

EseduCast, jakso 13.

Henkilökohtaistaminen

Salla:

Opetushallituksen sivuilla kerrotaan, että henkilökohtaistaminen tarkoittaa sitä, että jokaiselle ammatillisen koulutuksen opiskelijalle suunnitellaan ja toteutetaan hänen tarpeitaan vastaava opintopolku.

Mitä tämä tarkoittaa käytännössä ja miten aiempi osaaminen otetaan huomioon? Entä mikä ylipäätään lasketaan aiemmaksi osaamiseksi?

Tässä Eseducastin jaksossa istutaan alas Esedun opon, Päivi Ylösen kanssa ja keskustellaan opintojen henkilökohtaistamisesta ja siihen liittyvistä sivupoluista, kuten oppilaanohjaajan työstä ylipäätään.

Mä olen Esedun markkinointikoordinaattori Salla Avelin ja toimin tämänkin jakson juontajana. Ja nyt pitemmittä puheitta, eiköhän mennä suoraan jakson pariin. Tervetuloa, kiva kun olet kuulolla.

(Musiikki)

Salla:

Tervetuloa jälleen EseduCastin uuden jakson pariin ja tänään mulla istuu vieraana minua vastapäätä oppilaanohjaaja Päivi Ylönen, terve terve

Päivi:

Kiitos kutsusta.

Salla:

Miten sun viikko on lähtenyt käyntiin? Nythän on keskiviikko kun me tätä nauhoitetaan niin viikko on jo puolessa välissä.

Päivi:

Tosi nopeasti kuluu aika eli kun huomaa että on maanantai niin kohta onkin jo perjantai että että hyvin vaihtelevasti ja ja tuota niin työn merkeissä.

Salla:

Onko teillä ollut miten kiireinen syksy?

Päivi:

No alkusyksy on kyllä yleensä aina tosi kiireinen ja tietyllä tavalla myöskin meille eri aikoina tulevat opiskelijat sitten jaksottaa sitä meidän meidän työtä, että yleensä kuun alussa tulee aina uusia opiskelijoita sieltä jatkuvan haun kautta, niin niin on sitten kiireisempiä jaksoja, mutta sitten on ihan semmoista mukavaa leppoisaa työntekoa.

Salla:

Niin eli se ei painotu pelkästään aina sinne niinku että syyslukukausi alkaa ja silloin hirveä kiire ja sitten siitä se lähtee tasoittuu.

Päivi:

Se varmasti vaihtelee myöskin niinku opinto ohjaajilta aina, että kenelle tulee milloinkin sitten uusia opiskelijoita, mutta tuota niin meillähän aloittaa moni moneen muuhunkin aikaan, kun elokuun alusta opiskelijoita, että iso osa aloittaa esimerkiksi syyskuun alussa.

Salla:

Aivan, niin mainitsit tuossa juuri tuon jatkuvan haun. Pystytkö sitä jotenkin semmoisessa pähkinänkuoressa tiivistää, että mitä tarkoittaa jatkuva haku?

Päivi:

Jatkuva haku tarkoittaa sitä, että että meille Eseduun voi hakeutua niin kuin tietyllä tavalla jatkuvasti. Eli meillä on haut auki koko ajan. Toki koulutukset käynnistyy sitten vähän eri aikoina, mutta ei olla siis kytköksissä siihen, vaikka juuri elokuun alkuun tai tammikuuhun vaan vaan hyvin niinku yksilöllisestikin meille voi päästä opiskelemaan.

Salla:

Joo nyt mä oon nostit hyvin sanan yksilöllisyys, koska se on eräänlainen niinku tämän päivän semmoinen pääteema, mutta ennen kuin mennään siihen, niin kerrotko Päivi miten susta on tullu opo mitä joo ylipäättään miten sä oot päätenyt Esedulle? Mitä sä teet Esedulla, mitä sun työhön kuuluu, vähän semmonen niinku yleiskatsaus.

Päivi:

No tota mulla on pitkä tausta erilaisista oppilaitoksista, että että olen ollut kyllä melkein jokaisessa organisaatiossa mitä mitä täällä meidän Mikkelin alueella on, niin jollain tavalla töissä ja ja.

Tietyllä tavalla se mun matka niinku opoksi on ollut semmoinen.. Miten mä nyt sanoisin.. että mä oon ehkä aina halunnut olla opo, mutta matka on kestänyt vähän kauemmin sitten että että olen ollut tuota pitkään Esedulla oppisopimuksen puolella töissä ja tuota niin sitten vasta nyt reilut pari vuotta on ollut sitten opo. Ja täytyy sanoa, että kaikki se mitä matkan varrella on tapahtunut, niin tukee kyllä opon työtä. Eli tavallaan kun on ehkä vähän niinku eri puolilta koulutusta, näkemystä ja ja kokemusta niistä asioista niin se kyllä auttaa sitten tässä työssä. Ja tosiaan, mulla on niinku vastuulla hakupisteen opous, eli käytännössä sitten jatkuva haku on semmoinen asia mihin törmää päivittäin.

Mutta myöskin jonkun verran sitten yhteishakuun liittyvät asiat. Sen lisäksi on ohjaamossa kerran viikossa, aina torstai-päivät on mulla semmoisia ohjaamopäiviä ja ja oon niinku sitä kautta mukana myöskin myöskin sitten nuorten koulutusjutuissa ja sitten mulla on myöskin ihan omia aloja, että olen niinku sähköalan opo ja turvallisuusalan ja puhtaus- ja kiinteistöalan.

Salla:

Eli aika laaja kakku sulla niinku työkenttänä.

Päivi:

Kyllä kyllä on ja aivan ihanaa työtä. Siis ihan huippua työtä, että kyllä niinku kyllä on niinku jotenkin semmoista että en haluaisi vaihtaa.

Salla:

Oletko sinä siis käytännössä, jos ajatellaan nyt ihmistä joka tai aikuista, joka haluaisi tulla vaikka Esedulle opiskelemaan, niin oletko sinä yksi niistä ensimmäisistä ihmisistä, jotka hän sitten kohtaa siinä opiskelumatkansa alussa?

Päivi:

No en en tapaa kaikkia, että on toki semmoisia aikuisia, jotka hyvin tarkkaan jo tietää että mihin he haluaa ja ja tuota niin on selvää tavallaan se, että. Että eivät he ihan hirveästi edes otoa siinä alussa sitten tarviikaan, että sanoisin, että meidän Hakupiste eli Helena ja Eeva kyllä hyvin hoitelevat suurimman osan meidän niin kuin aikuisista hakijoista. Mutta sitten aina tarpeen tullen. Ja kyllä myöskin ihan suoria yhteydenottoja tulee sitten että haluaa tulla juttelemaan. Kysymykset liittyy ehkä lähinnä siihen, että elämäntilanne on vaikka muuttumassa. Voi olla vaikka sitä, että työpaikkaa täytyy vaihtaa. Voi olla työttömyyden uhkaa voi olla terveydellisiä juttuja.

Voi olla ihan sitä, että haluaa tehdä elämässään jotakin muuta kuin sitä mitä on siihen asti tehnyt ja ja sitten toisaalta myöskin se, että että miten opiskelu aikuisena on mahdollista, että miten pystyy elämään samanaikaisesti kun opiskelee ja kaikista hankalimpia tapauksia on semmoiset kun asiakas tulee ja sanoo että että en yhtään tiedä mitä haluan. Eli tavallaan ne on semmoisia kyllä niinku missä joutuu sitten miettimään että miten me lähdetään tätä asiaa viemään eteenpäin ja ja miten niinku me löydettäisiin sulle jotain.

Salla:

Haluan tarttua tuohon miten sä lähdet sitten, jos nyt ajatellaan nyt, että vaikka Matti 43 v tulee sun huoneelle ja että "hei kuule Päivi, että mä en tiedä yhtään, mitä mä haluan elämälläni tehdä. Että että tää mun nykyinen työ on ihan niin kuin jotain, että mä en halua sitä enää tehdä. Minä haluan opiskella mut mä en tiedä mitä." Miten sä lähdet tämmöistä tilannetta purkamaan.

Päivi:

No varmaan siinä ihan ensimmäisenä jutellaan siitä, että mitä sä olet tehnyt aikaisemmin ja että että mikä niissä jutuissa on ollut semmoista mieluista ja onko jotain semmoista, että mitä et missään nimessä halua tehdä, että tavallaan niinku sitä ja sitten niinku voi olla semmoisia taitoja jota on karttunut vaikka harrastuksen kautta, tai tai jossakin muussa yhteydessä, että päästäänkö niistä sitten kiinni johonkin ja ylipäätään sitä, että mitkä on ne tavoitteet ja toiveet ja vahvuudet ja ja tuota sitten ihan käydään myöskin ihan raadollisesti, käydään erilaisia koulutusaloja vaikka läpi, että että tuota niin että onko tää semmoinen mikä sinua kiinnostaa. Sano vaikka että kiinnostaako vähän tai eikö yhtään kiinnosta, että mutta tietysti nää hän ei ratkea, sillä yhdellä istumisella. Kyllähän siitä jää sitten jotain niin kun mietittävää seuraavaan kertaan. Ne voi olla hyvin pitkiäkin juttuja sitten ennen kuin niissä eteenpäin pääsee. Ja sitten on myöskin semmoisia tapauksia että todetaan, että no ei tässä vaiheessa ehkä sitten myöhemmin.

Salla:

Niin ja tämmöiset on varmaan maksuttomia tämmöiset.

Päivi:

Joo totta kai kuka tahansa kuka tahansa voi ottaa yhteyttä ja tietysti kun oma tausta on myöskin sieltä niinku että jonkun verran vielä tunnen ammattikorkeakoulua ja ja tuota niin näitä muitakin koulutusmuotoja, niin se ei rajoitu pelkästään Esedun koulutuksiin. Sitten me voidaan pohtia, että onko on jossakin muualla jotain semmoista mikä voisi olla.

Salla:

Tästä päästäänkin hienosti aasinsillalla juuri tähän yksilöllisyyteen ja tähän henkilökohtaistamiseen, mikä kuulostaa jotenkin aikamoinen semmoinen sanahirviö, tosi tosi semmoinen fancy.

“Henkilökohtaisuus” tai “henkilökohtaistaminen”, niin miten sä tiivistäisit minun kaltaiselleni tavantalliaiselle? Mitä tarkoittaa se, että kun puhutaan opinnoissa ja opintojen aloittamisessa tämmöisissä henkilökohtaistamisesta?

Päivi:

No se tarkoittaa sitä, että varsinkin tietysti aikuiset, mutta myöskin nuoret niin niin se, että millä tavalla me tehdään niistä sun opinnoista sun oman näköinen polku, eli eli tavallaan että mitkä on ne sun omat toiveet ja tavoitteet ja aikuisilla usein on jo aiempaa osaamista paljon taustalla, että mitä se tarkoittaa sinun opintojen osalta ja että kun meillä aloittaa, niin oikeastaan melkein kaikki voi olla yksilöllistä, että aloitusaika voi olla yksilöistä tai henkilökohtaista, Mitä mitä sanaa nyt halutaan käyttää ja ja sitten tavallaan myöskin ne valinnat. Toki tietyt tutkinnot menee tietyllä tavalla ja on tiettyjä pakollisia tutkinnon-osia jotka kaikki suorittaa, mutta henkilökohtaistaminen tarkoittaa sitä, että se on se sun oma suunnitelma niistä opinnoista.

Salla:

Aivan siis tarkoitatko nimenomaan opiskelijan oma suunnitelma?

Päivi:

Kyllä, opiskelijan oma suunnitelma tai siis että se tehdään toki yhteistyössä, mutta se että mitä opiskelija toivoo ja haluaa, niin niin se sitten siihen vaikuttaa ja siitä muotoutuu sitten.. Siinä on hyvin vahvassa roolissa toki meidän vastuu-ohjaajat jotka opiskelijan kanssa sitten näitä suunnitelmia tekee, mutta tarkoitus on se, että opiskelijat itsekin pääsee vaikuttamaan siihen, että minkälaista sitä opiskelusta tulee.

Salla:

Onko tämä miten uusi käsite ylipäätään? Onko tämmöinen ollut vallalla miten pitkään?

Päivi:

No on se ollut jo useampia vuosia, että kyllä kyllä se on ollut jo pidemmän aikaa tällä ammatillisella puolella ja ja tietysti meillä on semmoisia aloja, joissa on vähän vähemmän opiskelijoita, niin siellä tämä henkilökohtaisuus voi olla hyvinkin niin kuin vaihtelevaa. Eli voi olla hyvin erilaisia toteutustapoja, mutta sitten tietysti jotkut isommat koulutukset, jossa on paljon opiskelijoita niin jotkut asiat kyllä menee sitten samalla tavalla periaatteessa kaikilla, että.

Salla:

Kun opiskelija sitten aloittaa ja vähän hahmotetaan sitä, että mitä hän on.. niinku just aikuisten kohdalla varsinkin, tietysti myös jollain nuorilla voi tämmöinen tilanne olla, että mitä on esimerkiksi aikaisemmin tehnyt. Miten se sitten niin kuin miten se aiempi saaminen sitten otetaan huomioon, saaks siitä jotain hyväksilukuja tai tämmöisiä.

Päivi:

Joo, meillä puhutaan osaamisen tunnistamisesta ja tunnustamisesta täällä oppilaitoksessa, mutta käytännössä tarkoittaa samaa asiaa eli eli asioita joita jo osaa, niin ei tarvitse opiskella uudestaan ja

oikeastaan voi sanoa niin, että ammatillisella puolella jo lakikin edellyttää sitä, että se aiempi osaaminen tunnustetaan ja opiskellaan vaan niitä osaamiskuluja, että että millä tavalla tarvitsee täydentää niinku sitä olemassa olevaa osaamista.

Ja tuota nyt me unohdin että mitä sä kysyit..

Salla.

Niin että miten se tapahtuu?

Päivi:

Joo kyllä no, sanotaan niin että että vastuuohjaajahan tapaa aina opiskelijan.

Ja käy henkilökohtaisen keskustelun, henkilökohtaista keskustelua ja tuota tuota siinä käydään sitten läpi sitä, että mitä mitä aiempaa osaamista sinulla sinulla on ja miten se voi näkyä näissä sun opinnoissa.

Salla:

Ja onko.. puhutaanko nyt nimenomaan niin kuin aiemmista opinnoista vai töistä vai..

Päivi:

Ihan kaikesta. Osaamistahan kertyy siis aikuisella ihmisellä. Sinäkin varmaan osaat semmoisia taitoja, joihin et ole koulutusta saanut. Voisin kuvitella, niin tuota niinku meistä tietysti jokainen ja sen takia onkin tärkeitä, että siinä keskustelussa kun vastuuohjaajan kanssa jutellaan, niin tuodaan ilmi se, että mitä on aiemmin tehnyt, mitä on opiskellut ja tosissaan myöskin ne harrastukset ja semmoista.

Sieltäkin voi olla semmoista osaamista. Mikä niin kuin eli se osaamisen tunnustaminen ei ole semmoista niinku että katsotaan jostakin ohjeesta. Että, että sinä olet tehnyt tämän ja tämän, vaan opettaja voi sitä osaamista tunnistaa hyvin, hyvin niinku monella tavalla. Toki voi olla sitten sitä, että sitä sinä jotenkin osoitat sitten sitä osaamista, että jos sinulla on vaikka pitkä kokemus jostakin asiasta, niin niin tuota sinä vaikka näytät sen, että sinä osaat tehdä.

Tai että sitten on todistus jostakin asiasta ja se voidaan sitten sitä kautta.

Salla:

Niinku niin, että sitä on kuitenkin olemassa oltava jonkinlainen.. Tai että se pitää pystyä jotenkin.. heitän heittomerkit ilmaan, "todistaa" tai että joo, kyllä minä nyt jo niinku tämän asian osaan, ettei voi vaan heittää silleen, että juujuuu osaan, vaan..

Päivi:

Joo joo ja kyllä se varmaan jossakin vaiheessa tulisi ilmi.. esimerkiksi vaikka otetaan otetaan sieltä ytojen puolelta eli yhteisten tutkinnon osien puolelta eli näistä niinku niin sanotusta yleissivistäviä aineita, niin siellä on semmonen ku yrittäjyys ja on vaikka opiskelija joka on toiminut yrittäjänä kauan. Niin miten hän pystyy, sen osamisen, ei hänellä ehkä ole todistusta siitä, että hän on on ja että miten hyvin hän on osannut yrittää vaan niin tällöisessä tapauksessa niin opiskelija keskustelelee opettajan kanssa. Ja sen keskustelun perusteella opettaja sitten.

Salla:

Ja siinä varmasti tulee sitten juurikin niinku on ammattitaitoinen ihminen siinä vastapäätä keskustelemassa

Päivi:

Kyllä kyllä. Yleensä on aina semmoinen opettaja, että myös yrittäjyydestä vaikka on kyseinen yrittäjyyden opettaja.

Salla:

Aivan joo onpa jännä, koska jotenkin itse sitä ehkä on nimenomaan ollut semmoisella ajatuksella liikenteessä että, että se nimenomaan on vaan ja ainoastaan tämmöistä niin kuin aiemmat opinnot ja niinku työkokemus mitkä on jotenkin dokumentoitavissa.

Tää kuulostaa niinku ihan nykyaikaiselta meiningiltä. Jotenkin kyllä joo.

Päivi:

Kyllä kyllä. Joo joo ja siinä on tietysti tosissaan niinku sanoin niin suuri vastuu sillä opiskelijoilla, että hän kertoo mitä hän osaa?

Salla:

Aivan kyllä niin, eli vois nyt jopa vinkkinäkin ihan nyt heittää niinku tärppiä tonne kuulijoille, että että jos harkitsette, tai olette lähdössä esimerkiksi opiskelemaan, harkitsette opintoja niin kirjatkaa itsellenne vaikka ylös mitä kaikkia olette aiemmin tehnyt. Että muistaa sitten.

(Musiikki)

Salla:

Miten sä itse Päivi koet tämmöisen henkilökohtaistamisen merkityksen. Mitä sä itse ajattelet siitä?

Päivi:

Musta se on ihan älyttömän tärkeätä. Se on niinku jotenkin se on niinku tietyllä tavalla opiskelijan oikeus niinku se, että opiskelija saa sellaista opetusta ja ohjausta mitä oikeasti tarvitsee ja tavallaan ehkä ne pienemmät resurssit voidaan sitten niinku käyttää semmoiseen uuden oppimiseen, eikä niinkään sitten se että kerrataan niitä niitä vanhoja juttuja.

Toki on sitten semmoisiakin asioita, että on vaikka joskus kauan sitten opiskellut jotain asiaa ja silloin on paikallaan niinku se päivittäminen niinku tälleen, että jos on vaikka opiskellut tietotekniikkaa vaikka kahdeksankymmentäluvulla, niin niin se on ehkä vähän eri asia kuin nykypäivänä että että tietyllä tavalla sitten joitakin asioita on. On hyväkin niin kuin opiskella ja ja joutuukin varmasti opiskelemaan sitten sitten uudestaan mutta.

Mutta meillä on paljon aikuisia, joilla on paljon osaamista jo ennalta, niin minun mielestä se on tärkeätä, että että me täällä sitten opiskelijan kanssa yksi saadaan se osaaminen näkyväksi ja ja tuota niin opiskelijatkin kokee, että että mä oon jo aiemmin näitä juttuja tehnyt ja jotenkin että osaan nämä niin siitä on apua sitten niissä opinnot ja tietysti joskus voi olla semmoista vähän turhautumista siihen, että kun kuin että opiskelijan omasta mielestään hallitsee, mutta sitten opettaja näkeekin jotakin semmoista, että mitä tarvitsee, ehkä täydentää tai opiskella lisää että.

Salla:

Tai niinku sanoit että just äsken että päivittää tai tai näin. Joo niinku aikaisemmin itsekin mainitsin tuossa noin niin kuulostaa jotenkin semmoselle niinku nykyaikaiselle systeemille, että ei siitä

varmaan ihan tuhoittoman kauaa ole kun koulut oli vielä ja esimerkiksi sellainen että sinä tulet tälle linjalle, sinä opiskelet nämä asiat, viis siitä mitä sä olet aikaisemmin tehnyt.

Päivä:

Niin kyllä kyllä.

Kyllä niin ja tavallaan myöskin se, että nykyisin hän voi opiskella monella eri tavalla, niinku täällä, eli voi opiskella myöskin vaikka siellä työelämässä, että paljonhan meidän opiskelijoista on vaikka oppisopimusopiskelijoita jotka oppii ne asiat siellä työelämässä ja toiset käy välillä työelämässä ja sitten on välillä, että se on niinku hyvin hyvin monimuotoista ja niinku semmoista henkilökohtaista.

Salla:

Niin niin ja tämä varmaan on myös omalta osaltaan monilla madaltanut kynnyistä lähteä opiskelemaan.

Päivi:

Kyllä näin. Mä uskoisin, että tavallaan siinä siinä ensimmäisessä keskustelussa, kun vastuuhjaajan kanssa asioista puhutaan, niin siinä käydään myöskin läpi sitä, että että mikä on niinku sinulle luontainen tapa oppia ja ja että mikä voisi olla hyvä hyvä tapa ja minkälaisia erilaisia vaihtoehtoja.

Salla:

Sitten toi minua alkoi kiinnostaa toi niinku että ominainen tapa ja näin pystyykö opiskelija esimerkiksi opiskelujen aikana jotenkin vaikuttaa, että vaikuttaa niinku siihen, että millä tavalla hän asiat opiskelee. Paitsi tietysti tää työelämäaspekti tässä näin, että esimerkiksi on vaikka oppisopimuksella tai näin, mutta että jos ei sitä oteta huomioon.

Päivi:

No täytyy sanoa, että että varmasti vaihtelee paljon aloittain. On, siis on siis semmosia aloja joissa.. No vaikka lähihoitaja niin niin kyllähän siellä tietyllä tavalla se on edelleen hyvin pitkälti sitä päiväopetusta ja lähiopetusta. Onneksi, koska asiatkin on semmoisia, jotka opiskelijoiden tulee sitten hallita että.

Että toki esimerkiksi niinku verkko-opintoja käydään tukena, joskus käytetään tukena ja joskus voi olla mahdollisuus valita vaikka että opiskeletko verkossa tai tai sitten niinku oletko lähiopetuksessa, varsinkin siellä niiden yhteisten tutkinnon osien puolella niin niin siellä on on niinku enemmän niitä niitä vaihtoehtoja. Ja toki justinsa että voi olla työpainotteista tai tai tota jos on vaikka maahanmuuttajataustainen opiskelija, niin tarvitsee ehkä niinku aitä kielitaidon treenausta ja sitä voidaan järjestää niinku eri tavoin, että tuota niin sanoisit, että sanoisin, että tietyt periaatteet on olemassa, mutta on sitä liikkumavaraa.

Salla:

Siinä on kyllä varmaan jotkut raamit oltava tietysti jotakin.

Päivi:

Todellakin joo joo. Eihän tästä. Eihän siitäkään mitään tulisi jos niinku kaikki opiskelijat niinku opiskelisi ihan eri tavalla.

Salla:

Että eihän sekään ole niinku mahdollista, että että ei tämä ihan rajaton niinku tää maailma ole että.

Niin niinku ei niinku tietysti missään missään kohti ei työelämässä eikä missään ole tuota mahdollisuutta täysin rajattomasti toimia, että että se kyllä asettaisi aikamoiset haasteet ja opettajillekin että.

Päivl:

No kyllä juuri näin että että on se on se ihan totta, että kyllä meillä koulua vielä käydään.

(Musiikki)

Salla:

Miten muuten esimerkiksi siinä on opona kuljet opiskelijan niin kuin rinnalla tälleen, muuta kun että on esimerkiksi juurikin tämä mahdollinen alkukeskustelu ja niinku tämmöiset, niin mitä muuta sä opona esimerkiksi.. Miten sä toimit niinku yksittäisen opiskelijan kohdalla matkan varrella?

Päivi:

No tietysti puhun omasta näkökulmasta, että oppilaan on eri erilaisia tapoja niinku toimia. Mutta mutta tuota niin sanotaan, että osa meidän opiskelijoista ei tarvitse niinku kauheasti opon palveluita.

Eli tavallaan asiat luistaa aika mukavasti ja ja tuota niin ei ehkä tavata kun siinä alussa ja voi olla sitten joskus vaikka opintojen loppupuolella, että katsotaan vähän sitä sitä tulevaisuutta.

Öö minä olen yrittänyt silleen, että minä nyt ainakin kerran kerran vuodessa niinku tapaisin opiskelijoita eli eli ihan ihan on myöskin tärkeää se, että kuulee, että miten ne..Miten ne opinnot sujuu ja ja miten miten muuten menee ja sitten on opiskelijoita joiden kanssa tehdään paljonkin töitä ja siinä voi toki olla myöskin sitten muita mukaan näitä aika usein vastu ohjaaja on siinä ja ja sitten myöskin jos tarvitsee jotakin vaikka meidän muita palveluita, vaikka opiskeluterveydenhuollosta tai kuraattori palveluita tai muita niin sitten sitten niinku yksi mietitään että.

Että, että olen aina yrittänyt niinku opiskelijoille kertoa, että mieluummin niinku silleen ennakoivasti, että voidaan sitten yksi pohtia, että miten miten näistä tilanteista ja ja tietysti toivon, että opiskelijat kokee, että mun luokse on helppo tulla ja minulle voi voi niinku asioita kertoa ja ja tuota niin mehän ollaan täällä opiskelijoita varten eli meidän tehtävä omalta osaltamme helpottaa niiden opintojen sujumista.

Salla;

Liittykö miten henkilökohtaistamiseen esimerkiksi tai niin kuin öö esimerkiksi jotkut oppimisvaikeudet tai tämmöiset erityisen tuen tarpeet, niin onko niihin miten.. Tai kyllä voisi ajatella esimerkiksi, että jos on vaikka aiemmista opinnoista aikaa, että aiemmat opinnot on tapahtunut vaikka 70-luvulla. Koska eihän silloin olla.. että että kehitys on kehittynyt niin valtavasti, että nykyään tunnistetaan ihan eri tavalla esimerkiksi niinku vaikka lukihäiriö tai muut tämmöiset niinku vastaavat.

Niin miten tämmöiset otetaan sitten niinku huomioon?

Päivi:

Ennen kuin vastaan tuohon kysymykseen, niin sanon, että aika monella aikuisella se onkin se pelko siitä, että miten minä selviän näistä näistä opinnoista, että että tavallaan kun siitä on niinku

suunnilleen sata vuotta siitä, kun viimeksi opiskellut ja että ja on myöskin sitä, että koetaan että sitä tullaan sinne nuorten kanssa samaan ryhmään ja ja ja niin kun semmoisia tietyllä tavalla väärin vääriä käsityksiä niin tuota..

Salla:

No nyt niitä on mahdollisuus oikaista.

Päivi:

Kyllä joo joo eli. Eli tuota niin tietysti se, että kun kun tulee pitkästä aikaa vaikka opiskelemaan niin.

Niin siellä on moni muu ihan samassa tilanteessa, että ei. Ei ole kyllä kyllä yksin siinä ja esimerkiksi kun meillä sitten jatkuvan haun kautta hakeutuneet opiskelijat on aika usein niinku omassa ryhmässään tai omissa porukoissaan, niin se skaala on ihan ihan valtava. Eli sanotaan että siellä voi olla kaksikymmentävuotiaista kuusikymmentäkaksi vuotiaaksi niinku opiskelijoita, että hyvin monenlaisia tarinoita.

Ja ja sitten myöskin sitä tuen tarpeesta, niin kaikillahan meillä on siis jonkinlaista johonkin asiaan jotakin tuen tarvetta, että se ei ole niinku mitään ihmeellistä ja ja tota.

Ei tarvitse olla mitään erityistä tuen tarvetta vaan voi voi olla vaan jotain semmoista probleemaa tai hankaluutta jossakin asiassa. Niin niin meillä on aika hyvin, niin kuin valmiuksia siihen ja ja toki sekin taas edellyttää sitä, että opiskelija itse kertoo, että että että mitkä asiat vaikka kokee hankalaksi että niihin päästään sitten kiinni, että meillä on ammatillisella puolella tukitoimia ja sitten on siellä yhteisten tutkinnon osien puolella että ja tietysti täytyy sanoa, että että niinku uutisista kuulee joka päivä, niin niin tuota hyvin paljon on niin kun varsinkin täällä ammatillisella puolella niin semmoisia jotka sitä tukea tarvitsee, että se se on myöskin meille arkipäivää se.

Että niitä erilaisia tarpeita on.

Salla:

Luuletko sä, että se johtuu nimenomaan siitä, että se tunnustetaan aiempaa paremmin ja otetaan huomioon aiempaa niin kuin nopeammin ja paremmin?

Vai se että että onko ne sitten vaan jotenkin mystisesti lisääntynt.

Päivi:

Sillä varmaan siinä on sitä, että että nykyisin näistä asioista puhutaan, eli se ei ole tyhmyyttä, että niin, että jos jos tarvitsee tukea, että se se on ihan totta, että varmaan sillä on suuri merkitys sillä, että nää ei ole mitään tabuja nää kysymykset enää.

Salla:

Mitkä on sitten öö paitsi tällainen niinku opinnoissa pärjääminen. Onko se jotenkin.. nouseeko sieltä erityisesti esimerkiksi jotkut tietyt asiat mitkä erityisesti niinku aikuisena opiskelijoina Esedulle tulevia jännittää? Olipa jotenkin vaikeasti muotoiltu kysymys mutta sait varmaan kiinni.

Päivi:

Niin no tuota tietysti ihan opiskelun valmiudet, esimerkiksi vaikka tietokoneen käyttö ja voi olla semmoinen asia, että voi olla on on niin, että on elämässä aikaisemmin tehnyt asioita johon ei ole sitä tietokonetta niinkään tarvinnut ja tuota niin se on aika monella niinku semmoinen kynnyks

tietyllä tavalla, että miten minä opin käyttämään, mutta meillähän on siihenkin hyvät niinku tukitoimet, että on on verkko-opetuksen starttipaja on semmoisia infoja missä niinku kerrotaan ja on on Entteri missä voi voi niitä asioita sitten käydä ihan henkilökohtaisesti opettajan kanssa läpi.

Ja tietysti aikuisilla on sitä elämää muutenkin niin paljon siinä opiskelu ympärillä. Niin on niinku kaikenlaista mahdollista on lapsia ja iäkkäitä vanhempia ja voi olla että itsellä on vaikka pitkä työttömyys taustalla ja miten niinku pääsee tavallaan kiinni niihin asioihin että ei niinku niillä aikuisilla ainakaan yhtään vähemmän niitä asioita mitä sitten nuorilla.

Ja tietysti ehkä aikuisilla on enemmän sitä, että ne probleemat on ehkä muutakin kuin kuin nuorilla voi olla vaikka sitä, että että on niinku motivaatioon liittyviä hankaluuksia ja tämmöisiä, niin ehkä ne ei näyttäydä ihan niin vahvasti sitten aikuisilla.

Salla:

Ja on siinä varmaan sekin, että harvoin niinku et jos aikuisella ihmisellä ei ole motivaatiota lähtee opiskelemaan niin harvoin hän sitten myöskään tulee oppilaitoksiin.

Päivi:

Toki toki näinkin, että ei ihan väkisin sitten välttämättä. Paitsi tietysti yhteiskunta ohjaa myöskin, varsinkin alle kaksikymmentäviisivuotiaita niin.

Niin niin kyllä siinä on sitten kaikenlaisia, mutta hyvin niinku heterogeeninen on se meidän aikuisopiskelija porukkaa.

Salla:

Ja nimenomaan varmasti juuri näistä syistä tämmöinen, niin kuin henkilökohtaisuus ja sen oppilaan omien halujen tarpeiden kohtaaminen on ihan tosi tärkeä.

Päivi:

Ja tietysti ihan kaikilla opiskelijoilla, niin mun mielestä on tärkeä se, että että he kokevat että he tulevat nähdyksi ja kuulluksi. Ehkä että että tuota niin se on meille jokaiselle, niinku tietysti tärkein homma. Joo ja yhteistyötähän tämä toki on, että meillä on on huippu opot niinku ylipäätään Esedulla sitten meillä on on niinku vastuuohjaajat ja juuri niinku tavallaan ne muut tukitoimet siellä taustalla, että että aika usein sitä tarvitsee niinku montaa muutakin kuin itse itseään, että että saadaan niinku ne asiat rullaamaan.

Salla:

Mitä sä Päivi näin jakson loppupuolella haluaisit sanoa sellaisille, jotka mahdollisesti just miettii että että pitäisiköhän sitä lähteä lähteä opiskelemaan ja nyt viimeisimmistä opiskeluista on niin pitkä aika ja olen työskennellyt käsityöläisammattissa ja tuskin osan enää edes kirjoittaa ja siis kaikki että on niinku kaikkee tämmöstä et vähän niinku mietityttää, mutta kuitenkin se haave niistä opinnoista ja mahdollisesti täydestä täysinkäännöksestä alojen kanssa niin.

Päivi:

Sein on mahdollista että opiskelee vaan jotain lisää vähän niinku pikkusen, tarvitse koko tutkintoa opiskella kerralla, että voihan sitä lähteä niinku pienin askelin vaikka liikkeelle. Ja tietysti se että matalalla kynnyksellä niinku meihin yhteys että tuota niin.

Niin se, että jos jos minun kanssa juttelee niin se ei tarkoita sitä, että päätyy opiskelemaan välttämättä. Että että.

Salla:

Niin että ei mun mitään lappua mikä työnnetään että. "Tämä edellyttää sitä, että älä lue pientä pranttia", että "tämä edellyttää nyt sen, että sinä sitoudut aloittamaan opiskelut."

Päivi:

Kyllä että voi niinku tulla vaikka keskustelemaan niistä vaihtoehtoista tai tai että että se.

Ne on yleensä tosi hyviä keskusteluja. Sitten kun jutellaan näistä asioista niin niin tota sitä niinku itse ajattelen että ei ei näyttäydy. Pitäisi minään pelottavana organisaationa vaan vaan ihan semmoisena, että teitä varten täällä ollaan.

Salla:

Onko sinulla jotain semmoista kannustuspuhetta tai jotenkin jotenkin semmoista, että semmoiselle ihmiselle, joka mahdollisesti juuri tätä jaksoa kuuntelee ja on tällaisia asioita pyöritellyt niin.

Päivi:

No kyllä mä jotenkin sanoisin, että kaikki ihmiset niinku osaa jo jotakin.

Salla:

Ihanasti sanottu.

Päivi:

Eli tavallaan sitä osaamista on olemassa niin tuota siis ei tarvi niinku pelätä sitä, että että tuota niin en mä oikein osaa muuta sanoa kuin että rohkeasti niinku lähtemään liikkeelle.

Ja toki voi vaikka tutustua ensin vaikka koulutuksiin tai tai ylipäätään juttuihin niin vaikka netin kautta ja sitten sittenkin ottaa yhteyttä ja yhteydenottotapoja on monia, että joku tykkää siitä että laittaa sähköpostia ja joku joku haluaa sitten tulla ihan paikan päälle. Joku haluaa soittaa.

Salla:

Teille jotenkin ihanasti sanottu, että jokainen osaa jotakin, koska se on ihan totta.

Mutta että just että kun puhutaan opiskelu maailmasta, niin herkästi sitä ajattelee, että no, en minä osaa matikkaa. En minä osaa kieliä, en minä osaa mitään esseitä kirjoittaa, en minä voin lähteä, niin eihän se pidä paikkaansa se.

Päivi:

Se on juuri näin.

Salla:

Kiitos päivi tosi paljon että mielenkiintoista oli jutella. Onko sinulla vielä itsellesi joku semmoinen asia, minkä sä ehdottomasti haluat vielä näin niinku nostaa nyt esiin, mikä sun mielestä jäi tavallaan puuttumaan tai..

Päivi:

No me käsiteltiin mun mielestä kyllä aika laajasti niin kuin niinku asioita, että että en mä ehkä sanoisi, että jäi niinku puuttumaan, mutta se että opiskelu on on hyvin niinku monimuotoista ja ja tota niin.

Meillä on hyvin paljon erilaisia vaihtoehtoja ja ja tuota niin varmasti jokaiselle jotakin jotakin sitten löytyy jolla joku jonkunlainen niinku ajatus siellä on että vois vielä jotakin opiskella.

Salla:

Niin ja niinku aikasemmin itse just sanoit että että eihän tarvi välttämättä opiskella koko tutkintoa.

Päivi:

Ei se on niinku älyttömän hyvä hyvä nykypäivänä, että esimerkiksi on työtehtäviä, johon riittää vaikka että suoritat vaan vaikka yksi tai kaksi tutkinnon osaa tai tai tai niin edelleen, että että kannattaa niitäkin mahdollisuuksia tutkailla ja seurata sitä sisimpäänsä mihin se vie.

Salla:

Tuon lausahduksen on hieno lopettaa. Kiitos vielä kerran Päivi ja toivotan sinulle ihanaa viikon jatkoa.

Päivi:

Kiitos samoin sinulle ja kaikille kuuntelijoille.